

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

KOMPAS

LISTOPAD/2010

LEGORÁJ V BRNĚ

FFDM

VÍNO Z VODY

PROGRAMY NA LISTOPAD 2010

- 2 Zlato**
Danka Truksová
- 3 Úvodník**
Dalimil Petrilák
- 4 Výhledy**
Jan Asszonyi
- 5 Víno z vody**
Jan Urban (1965)
- 7 Sborová kronika (listopad)**
Jan Asszonyi
- 8 Představujeme Davida Kubíčka**
Lenka Broklová
- 10 Filmový festival dorostu a mládeže**
Iva Zachariášová
- 11 Myšlenky o pokoře**
Jan Asszonyi
- 12 Legoprojekt**
L. Broklová, A. Zachariášová, I. Kulisková, D. Fajfr
- 15 Povídání legové**
Lada Vyorálková, Jonáš Baný
- 17 Dopis**
Danda Asszonyi
- 17 Mailem z Kyjova**
Mírko Tichý
- 18 810 + 1200 = 2010**
Stanislav Heczko
- 18 V ten den se rozezní - Advent 2010**
Tomáš Veselý
- 19 Programy**
pátečníci, veteráni, Klub maminek, večírky, fotbalék
- 20 Měsíc listopad ve sboru**

Na titulní straně foto z výstavby legového městečka.

Fotografiemi do tohoto čísla přispěli:
David Fajfr, Alík, Dalimil Petrilák a web.

CÍRKEV BRATRSKÁ, BRNO

Modlitebna Kounicova 15;
kazatel Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434;
sekretariát a kazatel Jakub Škarvan –
tel.: 530 342 302 (UPC)

Z L A T O

V sadu stál krásně košatý strom. Na jaře poskytoval ptákům možnost hnízda, v létě z něj lidé trhali šťavnaté plody, na podzim se zahaloval do skvostně zlatých tónů a v zimě se pak trásl chladem a nechal si zdát o prvních jarních paprscích. Lidé ho znali pod názvem meruňka.

Přišel podzim a všechny stromy stejného jména i plodů již dávno shodily své listy. Jen tato meruňka stále otálela. Zdvihala své větve k obloze a vystavovala krátkodobému slunečnímu svitu své zlatavé listy, pyšná na to, že letos je jejich barva ještě zářivější, ještě krásnější, ještě víc podmanivá.

Ostatní stromy jí radily, ať zanechá pýchy a nechá své listy spadnout stejně jako loňský rok, listopadový vítr jí nabízel svou pomoc, ale meruňka jen pokyvovala svou korunou a říkala: „Podívejte se na sebe, jak jste holé a ubohé. Já jsem krásně zlatá a budu tak navždy. Všichni se sem budou sjíždět a obdivovat moji krásu.“

Přišla zima a kontrast zlatavých listů a bělostného sněhu působil ještě víc omračujícím dojmem. Kdekdo si povídal o krásné meruňce a strom byl ještě víc nadšený.

Jaro na sebe nenechalo dlouho čekat. Přineslo pupeny ostatním stromům v sadu, ale naši meruňce pro zlaté listy na nové pupeny nezbylo místo. Ostatní stromy již vyrazily do květu, jen na jednom stromě stále svítilo žluté listí. Přišel sadař a obhlížel podivný strom...

Danka Truksová

K O M P A S

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy první neděli v měsíci pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 24. 11. 2010

Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (raus.p@upcmil.cz),

Iva Zachariášová (iva.zac@seznam.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz)

ÚVODNÍK

Společenství

Uvědomuji si, že i předchozí úvodník byl o cestování, ale chtěl bych na tuto oblíbenou činnost pohlédnout i z jiného úhlu. Během září se mi podařilo zorganizovat a připravit cestu do země nám v Česku dosti neznámé, a to do Tádžikistánu. Mimo jiné jsem s kamarádem strávil deset dní v horách Pamíru, což je vlastně začátek obrovského masivu, který vede až do Himálaje. O této expedici by se dalo napsat mnoho stránek, prožili jsme spoustu nezapomenutelných kratších i delších chvil. Rád bych tu zmínil dva momenty.

Během svého výletu jsme mohli projet a projít část majestátního a opuštěného pohorí, jehož vrcholky dosahují až k sedmi tisícům metrů. Už při plánování jsem se těšil na absolutní nedostatek lidí a turistů a toto očekávání se mi vrchovatě naplnilo. Pokud člověk nechtěl, nemusel za několik dní

potkat jediného člověka a nemusel se ani moc snažit. Naopak občas dalo dost práce nějakého člověka vůbec najít. Prožíval jsem krásné pocity, když jsme po deseti kilometrech pochodu náročným skalnatým terénem shodili krosny ze zad v údolí ve výšce kolem 4 000 metrů nad mořem a v oslňující záři podzimního zapadajícího slunce na bezmračné obloze jsem bez dechu (hlavně proto, že po výstupu už mi žádný nezbyl) obdivoval zasněžené vrcholky hor, které se zdály být tak blízko a přitom tak vysoko. Prožíval jsem na vlastní kůži, všemi smysly, velikost naší planety, krásu toho, co kolem sebe máme, a úžasné věci, které Pán Bůh stvořil. V tu chvíli jsem tam byl sám, jen já, hory a Pán Bůh (a pořádná zima).

Během své výpravy jsme ale potkali i několik málo turistů. Mám rád, když se při chození po českých horách turisté zdraví, a možná i proto jsem velmi rád potkával turisty i v horách Tádžikistánu. Nicméně setkávání měla úplně jiný průběh. Většinou jsme se potkávali na místech, která jsou logickým shromaždištěm turistů – kempy, obchody, ubytovny... Potkat turistu jinde bylo velké štěstí, turisté se tam pohybují odhadem tak dva na 50 kilometrů čtverečních. Po radostném pozdravu a přivítání jsme si většinou dlouho vyprávěli, odkud a kam jdeme, proč a kde jsme byli a kam se chceme podívat. Někteří přišli pěšky z Vietnamu nebo Turecka, jiní přijeli na kole z Británie či Ruska, další přiletěl z Hong-Kongu. Všichni jsme byli v úplně cizím prostředí a měli jsme k sobě pozoruhodně blízko. Byli jsme na-

jednou, po pár minutách, přátelé. Užíval jsem si chvíle o samotě, ale společnost jiných, mně najednou „blízkých“ lidí, mi dělala velkou radost. Po návratu jsem byl vděčný, že i doma mám kolem sebe přátele, kamarády, společenství lidí, ve kterém se cítím příjemně a bezpečně.

Užívejme si tedy chvíle samoty, kdy můžeme více než jindy komunikovat s naším Pánem, ale vraťme se rádi do společenství, které nás přijímá takové, jací jsme, i s našimi chybami. Je posilující, být ve společenství bratří a sester. Je to vzácný dar, nezahazujme ho.

Dalimil Petrlák

VÝHLEDY

ANEB CO NÁS ČEKÁ A CO NÁS NEMINE V LISTOPADU

Milí bratři a sestry,

v listopadu nás zastihne přelom církevního roku, jehož konec si připomeneme 21. 11., a po něm v neděli 28. 11. vstoupíme do adventní doby. Kromě těchto mezníků patří k listopadu i tradiční sborové dny. Ten letošní bude

trochu jiný; po něm zahájíme sezonu nedělních večírků. Více ale níže.

Neděle 7. 11. – Spolu se slavením Večeře Páně bude **pokřtěna** dcera sestry Karolíny Plškové Maruška.

Biblické hodiny – **V biblických hodinách** dojdeme spolu s Izraelem až na Sinaj k 19. kapitole knihy Exodus.

Neděle 14. 11. – **Sborový den:**

– K dopolednímu shromáždění se sejdem v 10.00 hodin, našimi hosty budou bratři a sestry z kyjovského sboru CB spolu s kazatelem Mirko Tichým, který bude sloužit zvěstováním. Po dopoledním shromáždění jsme zváni ke společnému obědu.

– Odpolední slavnost začne v 15.00 hodin. Jsou k ní zvány i sbory jihomoravského seniorátu CB. Společně si chceme připomenout 130 let od založení Církve bratrské. Bohoslužebný rámec shromáždění bude tvořit text 1K 15,10 – *Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo...* Hostem, který přednese proslov na téma „Církev bratrská v proměnách času“, bude kazatel Robert Hart z Prahy-Šeberova.

Celosborové staršovstvo – Ve středu 24. 11. se v našem sboru sejde celosborové staršovstvo (tvoří je brněnské a bohumilické staršovstvo).

Nedělní večírky – Nedělí 21. 11. počínaje se konají sborové večírky. V 17.00 hodin je příležitost k posezení a rozhovorům a v 17.30 začíná formálnější program. Pro dvě listopadové neděle jsou připraveny tyto večírky:

– 21. 11. – Hostem večírku bude kazatel David Kubíček ze sboru Brno-Královopolská. Zpovídat ho bude kaz. Jan Asszonyi.

– 28. 11. – Hostem večírku bude spisovatelka, sestra Hana Pinknerová. Večírek připravuje br. Petr Kvapil.

Prosincová **misijní středa** – První středu v prosinci 1. 12. se budeme společně zamýšlet nad dalším z témat letošního cyklu misijních střed, nad původně na leden plánovaným tématem spasení a vykoupení. Hostem bude kazatel Daniel Komrška, který nám k tomuto programu napsal toto: „Nechci se pokoušet formulovat přesnou definici tohoto pojmu. Spolu s ap. Pavlem vyznávám, že *je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho* (1K 8,6), proto chci spolu s vámi i o tomto pojmu přemýšlet jako o vztahu, jako o osobním vztahu, osobním vyznání, jak to vyslovil Jób: *Já vím, že můj Vykupitel je žív.* (Jb 19,25).“

SOLI DEO GLORIA

Samému Bohu sláva

S přáním pokojných dní Jan Asszonyi.

Víno z vody

Genesis 1,2 a Jan 2,1-11

1. Ten, který proměnil vodu ve víno, může také změnit i ledacos jiného

Toužíme po tom, aby se v našem životě leccos změnilo. Pokusili jsme se o změnu. Poctivě a s mnohým úsilím. Ale přesto je dnes ještě vše při starém. Zdá se nám, že změna, po které toužíme, není reálná a možná. Lidé řeknou: Já už jiný nebudu. On už jiný nebude. Či že by snad přece bylo možné počítat se změnou? Slovo Boží nás chce tímto oddílem ujistit, že ano. I voda může být proměněna ve víno. Ten, který proměnil vodu, může proměnit i člověka. Lidská krev bývá sice divočejší než oheň a silnější než voda. Ale ten, který je Pánem nad vodou, je též i Pánem nad krví. I to, co je „v krvi“, co se zdá nezměnitelné, podléhá jeho rozkazu. Je to smělá víra. Ale víra je vždy smělá. Živá víra není jen věřit, že je pravdou to, že Kristus jednou proměnil v Káni vodu ve víno; živá víra věří, že Kristus i dnes může činit stejně zázračné

změny. Jako věřící lidé nelpíme jen na tom, co je. Věříme v nečekané změny. Všemo-
hující, který se vznášel nad vodami, vládne i dnes nad našimi životy.

2. Příběh, který se stal v Káni, má sloužit k povzbuzení naší víry a naděje

Často jsme v nebezpečí zemdlení víry. Ztrácíme naději. Zdá se mi, že už jiný nebudu, že k tomu nikde není moci, která by mne změnila. A přece měj naději. Tvé výbuchy zloby mohou být zkroceny, tvá pokušení tě nemusejí vždy přemoci, a ve svých okamžicích nestatečnosti nemusíš vždy klesat na mysl. Můžeš se také stát znovu vděčným ve štěstí, svobodnějším k službě bratru a můžeš znovu najít víc porozumění a času pro bídy druhých. Klopytl jsi desetkrát, zklamal jsi stokrát. A přece oněch šest sudů svědčí, že i ty můžeš být změněn. Ten, jenž změnil vodu ve víno, může změnit i tebe. Ježíš Kristus žije.

a) Neztrácejme dobrou mysl ani o svých dětech. Modlí se za své děti k Tomu, který mění i vodu ve víno.

b) Mějme naději o svém manželství. I mnozí věřící manželé přestali již doufat, že to mezi nimi bude jiné. Jiní myslí, že situaci, která je neúnosná, změní jen advokát a soud. Slovo Boží ale radí, abyste šli nejdříve k tomu, který i vodu mění ve víno.

c) Mějme však naději i o všelijakých spletitých poměrech, v nichž žijeme. I společenský život, i politiku může Pán Bůh změnit k dobrému. I rozbořené národy může Pán Bůh uklidnit a může dát ještě léta míru a pokoje. On může změnit tvé nesnesitelné spoluzaměstnance, může změnit tvého nedobrého šéfa, může změnit všechny okolnosti tvého života. Může změnit válku v mír, nervositu a napětí mezi národy v pokojné soužití a spolupráci. Zázrak proměny se může stát právě v Káni Galilejské. Galilea byla pohanská, vzdálená od Boha.

3. Vše v pravý čas

Šest sudů vody bylo proměněno ve víno. Co to však je proti tolika potokům, řekám, veletokům a oceánům. Pán leccos změnil, ale zůstává toho ještě tolik, co bychom měli rádi jiné. Proměna vody ve víno byla sice nadějným znamením, ale přece jenom znamením. Byl to počátek divů, jimiž zjevoval svou slávu. Byl to jenom okraj jeho slávy. Vedle oněch proměněných šesti sudů se valí tolik divoké vody, a vlny se zvedají příliš vysoko. Je kolem nás i v našem životě tolik toho, co bychom měli rádi změněno, a přece to zůstává při starém. A právě ten, kdo poznal taková znamení Boží proměňující moci, ještě lépe vidí všechnu tmou a beznadějí všeho starého. Odtud se rodí i bolest nad tím, co není zatím proměněno. A tu si všimněme matky Pána Ježíše. Jde za Ježíšem a poznamenává: „Vína nemají.“ Ona již dříve viděla mnohá znamení Boží slávy

(zvěstování, narození atd.). Ukládala to ve svém srdci. A chce vidět více. Snad vyhlížela velikou hodinu, veliký den. Jen ji dobře chápejme. Proto naléhá na svého syna. Slyší však odpověď: „Co mně a tobě, ženo, ještě nepřišla má hodina.“ Není i v nás velmi často něco z tohoto naléhání? Nenaléhá často též i církev? Avšak on, třebaže miluje svou matku, třebaže miluje svoji církev, dává podobnou odpověď velmi často. Žádá-li církev znamení, chce-li mu dokonce navrhovat nebo předepisovat, zní jeho „Co mně a tobě, ještě nepřišla má hodina.“

Ono „ještě ne“ tu je i v případě nejplněnějšího duchovního života. Kdo na to zapomíná nebo to přehlédne, propadá naléhání na Pána a dostává se na lidské cesty. Zapírá při vši horlivosti víry poslušnost a pokoru víry, propadá se tak do blouznivectví, a tak poskytuje předpolí ďáblu. Slyšme dobře Ježíšovo: ještě ne, ještě ne.

4. Postavení křesťana

Je někde uprostřed. Na jedné straně stojí oněch šest sudů vody a všechna jiná znamení slávy Boží, ukazující na to poslední, ale na druhé straně slyšíme jeho „ještě ne“, které nás učí čekat. Na jedné straně víra s viděním, na druhé straně víra bez vidění. Uprostřed stojíme my spolu se vším stvořením, očekávající zjevení slávy Boží. Bez znamení Božích bychom nevytrvali v očekávání. Ona nás posilňují. Bude jednou nejen mnoho nového u jednotlivého člověka. Ale i nové nebe a nová země, na níž bude bydlet spravedlnost. Nejen šest sudů vody bude proměněno. Bude setřena i všeliká slza očí a „hoře tam víc nebude“. Vše změněno. A tak stojí křesťan mezi tolika znameními Boží slávy a mezi tím velkým, co očekává, v naději a pokoře, potěšován a zvedán viděním znamení Boží moci, ale zároveň držen v trpělivé pokoře očekávání. Toto dvojí znamení VĚŘIT: žít v naději a v po-

koře. To má na mysli Jan, když končí celý příběh slovy: „I uvěřili v něho jeho učedníci“.

Závěr

Změny již začaly. Dopravení však teprve čekáme. Předě všemi jinými znameními své

slávy postavil Ježíš Kristus znamení, které nemůžeme ani dnes pominout. Znamení jeho ponížení a hanby zároveň: Kříž. K tomuto znamení je volán každý: „Pojďte ke mně všichni.“ Zde začíná všechno nové.

Jan Urban, v Brně 22. 8. 1965

LISTOPAD 2010

SBOROVÁ KRONIKA

*„Činy jeho rukou jsou pravda a právo,
všechna jeho ustanovení jsou věrná,
spolehlivá navěky a navždy,
pravdou a přímostí vytvořená.*

Žalm 111,7–8

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
8. 11.	sestře Emě Markové z Brna	94 let
9. 11.	sestře Marii Šimové z Brna	97 let
9. 11.	sestře Blance Štrimpflové z Brna	71 let
13. 11.	bratru Jiřímu Raclovi z Brna	78 let
18. 11.	bratru Theodoru Sturmovi z Brna	77 let
19. 11.	bratru Stanislavu Heczkovi z Brna	81 let
23. 11.	sestře Margitě Kučerové donedávna z Bílovic n/Svitavou	74 let
26. 11.	sestře Růženě Rollingerové z Brna	92 let

POŽEHNÁNO BYLO

V neděli 10. října bylo při dopoledním shromáždění požehnáno **Sáře Kratochvílové**, dceři Adély a Petra.

ODEŠLI NA VĚČNOST

V sobotu 2. října zemřel ve věku 85 let **bratr Jaroslav Procházka**. Pohřeb se konal v naší modlitebně v pondělí 11. října.

Bratr Ing. Jaroslav Procházka byl členem našeho společenství od svého mládí. Byl dobrým znalcem Bible, zapojoval se do sborového života, spolupracoval při přípravě nedělních večírků.

Byl zaměstnán v Geotestu Brno, stal se uznávaným odborníkem a soudním znalcem v oblasti stavební statiky. Zajímal se o literaturu, historii, hudbu.

Jeho soukromý život nebyl jednoduchý. Oženil se s Martou Kostomlatskou, dcerou kazatele Kostomlatského, s níž měl dvě děti – dceru Danielu a syna Iva. Koncem šedesátých let se jeho rodina rozpadla. Manželka s dětmi zůstala ve Švýcarsku a Jaroslav Procházka se vrátil do Brna. Tato skutečnost poznamenala celý jeho další život.

Posledních několik let jeho života o něho pečovala paní Marie Petulová, s níž se v prosinci roku 2009 oženil.

PŘEDSTAVUJEME

BRATRA DAVIDA KUBÍČKA
KAZATELE SBORU
CB BRNO-KRÁLOVOPOLSKÁ

Mgr. David Kubiček vystudoval obor housle na Ostravské univerzitě, poté speciální pedagogiku a ETS. Než se stal kazatelem, pracoval jako učitel a speciální pedagog. Od července letošního roku působí jako kazatel ve sboru CB Brno-Královopolská. V listopadu bude našim hostem jak na nedělním sborovém večírku, tak v klubu maminek.

Kdy jste se poprvé setkal s myšlenkou, že by místem Vašeho působení mohl být právě „královopolský sbor“? V jaké situaci vás zastihla?

Bylo to v situaci, kdy jsem působil jako druhý kazatel havířovského sboru CB na stanici Orlová někdy během léta 2009. V září jsem pak byl pozván na rozhovor do Brna. V té době jsme ukončovali určitou etapu naší služby – práci s dětmi a mládeží – a očekávali jsme změnu, chtěli jsme začít pracovat s generací rodičů. Do toho přišlo pozvání z Brna a my jsme se už během léta rozhodli ho přijmout.

Jaká byla vlastně Vaše cesta ke kazatelství?

Nejprve jsem začal v havířovském sboru jako dorostový vedoucí, pak jsem se stal

starším sboru a poté jsem se rozhodl, že zkusím ETS. Asi jsem v té době ani neuvažoval, že bych mohl být kazatelem. Už při přijímacím řízení si mě ale i s manželkou zavolal bratr Pavel Černý do Rady a rovnou se mě zeptal na to, jestli nechci nastoupit do vikariátu. Tak jsme to s manželkou zvažovali, v té době jsem totiž pracoval ve Slezské diakonii. Po tři čtvrtě roce jsem nastoupil v Orlové do vikariátu a přitom studoval ETS.

Kdy jste se poprvé setkal s křesťanstvím?

Vzpomínám si na babičku, která chodila do katolického kostela. Na střední škole jsem pak měl některé kamarády z CB v Horní Suché. Potom jsem několik let strávil ve Vodě života (později Slově života), kam jsme vstupovali s Michalem Vaňkem, který je nyní kazatelem Slova života v Brně. Po určitých napětích jsem se pak vrátil do CB Havířov, kde jsem byl pozván ke službě dětem.

Co Vás na křesťanství v prvních chvílích oslovilo?

Dneska si to formuluji, že to byla Boží láska v Kristu zjevená, že Bůh, který stvořil světy, sestupuje k člověku a obětuje se. To v jiných náboženstvích není. Pán Ježíš se obětuje za mě i za tebe.

Kdo měl na Vás dosud v životě největší vliv?

Dosud, za deset let manželství, na mě měla největší vliv moje žena a díky ní jsem se také stal kazatelem. Ona mi otevřela společenství CB. Vděčně vzpomínám také na Dave Pattyho. Byl to on, kdo mě pozval do služby v dorostu, měli jsme spolu blízký vztah, setkával jsem se s ním během vikariátu.

Co nám ještě povíte o své rodině?

Manželka se jmenuje Lýdie (za svobodna Fojtíková, dcera Jiřího a Lýdie). Máme tři děti – Davida, Lýdii a Jakoubka. Všechny se jmenují po nás.

Které biblické postavy máte rád a proč?

Třeba Jóba, v poslední době ke mně mluví jeho vytrvalá zbožnost navzdory – *i kdyby mi i kůžji sedřeli, ať zbaven masa, uzřím Boba.* (Jb 19,26) A co by to bylo za křesťana, kdyby neměl rád Pána Ježíše.

Co Vás na službě kazatele „baví“?

Musím pracovat jenom v neděli dopoledne a ještě mi k tomu zpívají. Takže spousta volného času. ☺ Jsem za svou práci moc vděčný, mám rád kázání, práci s dětmi, s mládeží, ale i se starými lidmi. Teď jsem měl radost z návštěvy u nejstarší sestry našeho sboru. Při rozhovorech mám radost ze setkání s Pánem Bohem; i ze složitého rozhovoru může člověk odcházet povzruzen, že Bůh je. To je na kazatelské službě pěkné.

A čemu byste se naopak nejraději vyhnul?

Administrativě. Někdy je to také náročné s lidmi, že bych se tomu ale rád vyhnul, se nedá říct. I děti jsou skvělé, i když jsme někdy na pokraji sil. A jsem vděčný, že mohu být s lidmi. Rád bych se vyhnul tomuto světu.

Čemu se věnujete (příp. byste se rád věnoval) ve volném čase?

Své manželce, protože když teď nastoupila do práce a začala učit, skoro se nevidíme. Po devíti letech, kdy byla doma. Teď našťastí onemocněla angínou, tak jsme byli doma. Kdybychom měli čas, tak s Lýdií jedeme do Alp na ferraty (náročné turistické cesty ve skalních stěnách, jistěně fixními lany či stupačkami – pozn. red.). Trochu jsem lezl na skalách, ale natáhl jsem si rameno, mám po operaci, tak mám na nějakou dobu utrum. Ale to je něco, co jsme měli rádi.

Děkujeme za rozhovor.

*S bratrem kazatelem rozmlouvala
Lenka Broklová.*

FILMOVÝ FESTIVAL DOROSTU A MLÁDEŽE

Přes šedesát účastníků a účastnic z řad (nejen) brněnského dorostu a mládeže a samozřejmě i jejich kamarádů či spolužáků se ve dnech 8.–10. října zúčastnilo již osmého ročníku akce zvané FFDM čili Filmového festivalu dorostu a mládeže.

A na co budou účastníci FFDM vzpomínat, co se jim na této akci líbilo, to vám přiblíží čtyři z nich, kterým byly položeny následující otázky:

- 1) Který film se Ti nejvíce líbil, který bys doporučil(a) ostatním?
- 2) Co sis z filmového festivalu odnesl(a)?

Lukáš K. (15 let):

- 1) Moje levá noha.
- 2) Zásobu dobrých filmů.

Quapka (18 let):

- 1) Všichni jsou v pohodě – jedná se o příběh otce, který znovu nalezl své rodiče.

2) Akreditační kartičku (i s obalem).

Dorota (18 let):

- 1) Štěstí na dosah.
- 2) Zase jiný pohled na rodinu. A taky nové přátele.

Dominik (22 let):

- 1) Štěstí na dosah – Velice zajímavý film, ve

kterém se hrdina i přes neustálé pády nevzdává při své honbě za štěstím. Navíc Will Smith zde hraje opravdu přesvědčivě.

- 2) Výbornou náladu na celý další rok dopředu a povzbuzení do přípravy dalšího festivalu.

Připravila Iva Zachariášová.

MYŠLENKY O POKOŘE

Jsou témata, o kterých se toho už povědělo hodně a dala by se smysluplně rozebírat na mnoha řádcích. Dlouhé statě ovšem nejsou jediným formátem, který oslovuje. Proti delším pojednáním si určitě každý rád přečte několik citátů, které pěkným způsobem vyjadřují určitou stránku dané skutečnosti. Dnes Vám chci předat několik takových citátů o pokoře:

Položíme-li se ke Kristovým nohám, vezme nás do své náruče.
William Bridge

Bůh může naplnit pouze údolí, ne hory.
Roy Hession

Skutečná pokora neznamena sklánět se níž a níž, až je člověk menší, než ve skutečnosti je. Skutečná pokora znamená stát ve své skutečné výšce proti vyšší přirozenosti, která člověku ukáže skutečnou malost jeho velikosti.
Philips Brooks

Nejplnější klasy kukuřice jsou vždy nejbliže zemi.
Edward Reynolds

Dokud člověk není nic, nemůže z něj Bůh udělat nic.
Martin Luther

Jestliže vaše pokora není nevědomá, pak jde o exhibicionismus.
Martyn Lloyd-Jones

Nejjistější známkou pravého obrácení je pokora.
J. C. Ryle

Jan 3,30: On (Pán Ježíš Kristus) musí růst, já (Jan Křtitel) však se menšit.

Filipským 3,34: V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.

Z „More Gathered Gold“ vybral Jan Asszonyi.

LEGO PROJEKT

DEN PRVNÍ – ČTVRTEK

Je čtvrtek, pár minut před šestou hodinou večerní. Vcházím do mládežnicko-besídkové místnosti, kde dnes začalo stavění legového městečka. Napříč místnostmi jsou do tvaru velkého kříže sestaveny stoly, které pokrývají ploché, většinou šedé a zelené čtverce či obdélníky, tvořící plochu celé stavby. Ale objevují se už první výtvořky – letadla, vrtulníky, železniční trať, pizzerie. Většinu dokážu identifikovat, ale že se jedná o ropnou plošinu, to se dovidám až od Šimona Rouse.

Kolem pobíhá asi desítky dětí, několik pomocníků-dorostenců, rodičů, fotograf Honza Asszonyi a hlavní stavbyvedoucí Luboš Rous. Přicházím k Vojtovi Asszonyi, který s klučinou pro mně neznámým hraje jakýsi legový stolní fotbal. Neznámý klučina jménem Pét'a – to zjišťuji podle cedulky, již jsou všichni označeni – mi s hrdotí prozrazuje, že toto hřiště stavěl on. Ostatní pracují, většinou ve dvojicích, na zbývajících stolech, které jsou rozestaveny po místnosti. A na každém volném místě leží desítky krabic s kostičkami.

Záchytným bodem je místo označené cedulkou registrace, sloužící především k výběru dóz s kostičkami ke konkrétní stavbě. Zde úřaduje Honza Rous. Šimon Asszonyi si u něho právě vybral podmořskou stanici a za ním stojící Venda mi se zářivými očima sděluje, že už postavil stůhačku, vozíček, a to všechno úplně sám. U vedlejšího stolu se prohrabuje žlutými kostičkami Maruška Záděrová. „Pomáhám mamce. Já jí to třídlím. Stavíme žlutý hrad.“ V rohu místnosti,

až téměř u okna, staví Martin Kulíšek s devítiletým Adamem poměrně složitou stavbu. „Myslíš, že to zvládneš?“ ptám se Adama. „No jistě, já jsem na lego docela expert“, zatímco pokračuje ve vyhledávání kostiček. Dovidám se, že je mu devět a přišel s babičkou. Baruška Záděrová mezitím dokončuje panelák, už jí chybí jen okolní zahrádka. Vtom přináší maminka Broňa velký žlutý hrad se čtyřmi věžemi a Maruška staví na jeho cimbuří trubáče. Když si jdu do šachovnicového sálu pro bundu, Vojta mi ještě vypráví, že jsem přišla o promítání obrázků o Adamovi a Evě, a jak nadšeně říká, oba byli z Lega. U dveří mi ještě Venda sděluje, že je rád, že tady může být až do půl osmé!

DEN DRUHÝ – PÁTEK

Druhý den stavby městečka začal dokonce dřív, než původně měl. Ale je pěkné vidět to nadšení pro věc.

15.45 – První stavitel dorazil ještě dřív než většina realizačního týmu. (Oficiálně se totiž začíná až ve čtyři hodiny.) Jedná se o mně neznámého Ondru s maminkou. Ondra se příliš nezdržuje a hned se nadšeně vrhá mezi kostičky.

16.00 – Přicházejí další stavitelé. Děti je dnes o dost víc než včera, a to jak známých, tak i neznámých. Omík si jde postavit hasiče, zatímco Maruška Z. si vybrala na stavění rovnou celý hrad. Včera tvořila žlutý, dnes to bude černý. A stejně jako včera jí s tím pomáhá maminka. Když se po chvíli podívám k jejich stolu, maminka usilovně staví a Maruška nikde. Aha! Táhle u vedlejšího stolu hraje s Honzou Legohokey.

17.30 – Zvonení hlásí Legopauzu s Legopříběhem. Dnes jsme se dozvěděli, jak LegoDavid porazil LegoGoliáše pomocí

svého Legopraku a Legokamínku. Poté následuje Legosvačina. Vlastně ne! Svačina není z Lega. Ale to je asi jediná výjimka, jinak je tu z Legokostiček asi vážně všechno. Jídlem se však dělníci příliš nezdržují a hned se vracejí k načatým stavbám. Zdatný stavitel Šimon A. obdržel základ loďe bez návodu, a tudíž bude muset tvořit dle vlastní fantazie. S mou pomocí se tedy pouštíme do stavby. Když je hotovo, dozvídáme se, že to byl základ pro moderní nákladní loď, zatímco teď je z toho korzárská loď, za kterou by se nemusel stydět žádný pirát z Karibiku. No, nevdání...

18.30 – Nahoře skončil zpěv a hodně zpěváčků místo návratu domů naklusalo dolů a přidalo ruku k dílu. Sice tady tím pádem není k hnutí, ale nikomu to na stavitelském nadšení neubírá.

Stavění má pochopitelně přísná pravidla. Každý výtvar musí být nahlášen stavbyvedoucímu Luboši Rousovi, a pak teprve může být umístěn na hlavní plochu. I přesto se však na ploše objevily nelegální stavby, a to v podobě dvou mrakodrapů. A chvíli poté se v jednom z nich dokonce objevilo zapáchnuté letadýlko. To však muselo být odstraněno s tím, že fotky městečka budou na internetu a nebylo by to vhodné.

19.00 – Ozývá se zvonení ohlašující konec dnešního stavění. Všichni se ztišíme a společně děkujeme Pánu za to, že jsme si tu dnes mohli tak pěkně pohrát.

19.10 – Ani druhým zvonením se dělníci nenechávají rušit a stavějí dál.

19.30 – Pracujeme přesčas. (A pak, že jsou dnešní dělníci líní.) Oficiálně se mělo končit už v sedm, a stejně je tu pracujících dělníků stále dost. Jejich maminkám a manželkám se holt nepodařilo přemluvit je k odchodu. ☺

DEN TŘETÍ – SOBOTA

Dnes je sobota 23. 10. 2010, je to třetí a zároveň i poslední den, kdy děti mohou postavit stavby do legového městečka. V porovnání s minulými dny se sešlo dnes dopoledne nejvíce dětí – jedenadvacet.

Stavbyvedoucí br. Luboš Rous, který má na hlavě slušivou zelenou ochrannou přilbu, ráno zhodnotil stavby v celém městečku. Zjistil, že jsou postavené: auta, letadla, hrady, pevnosti, lodě, fotbalové hřiště a další. Chybí tam však domy. Nabádal proto děti, aby začaly stavět domy a domečky.

Starší chlapi (Lukáš Kulísek, Jára Štigler a Honza Smejkal), když zrovna neměli na starost menší děti, se dali už ve čtvrtek do stavby kostela, který samozřejmě nesmí chybět v žádném městě, natož v legovém.

Procházím kolem Vojty Vyorálka, který s Lukášem Kulískem staví stavbu. Ptám se: „Co to bude, až to bude?“ Odpověď: „To nepoznáš?“ Zadívám se lépe a střelím od

boku: „Vězení.“ Ano, staví vězení z šedých, černých a bílých kostek.

Je zábavné pozorovat děti při stavění. Přemýšlejí, pobíhají sem a tam a vybírají potřebné kostičky a díly na své vymyšlené nebo předem zadané stavby. Jsem zvědavá, kdy dnes bude konec stavění, protože zvoneček, kterým hlavní stavitel (br. Luboš Rous) zacinkal v minulých dnech a ukončil stavění, dozněl, ale dětem se domů vůbec nechtělo.

DEN ČTVRTÝ – NEDĚLE

Motto: *Nebude-li Hospodin stavěti domu, nadarmo usilují ti, kteří stavějí jej...*

Aden nedělní bylo dílo dokonáno. Vytvořené stavby domů, kostela, věží, rozličných dopravních prostředků a spousty dalších doplňků patřících do správného města, včetně pirátské lodi, byly připraveny ku slavnostnímu přestřihnutí pásky a ku zhlédnutí i k doteku

dětských rukou, k obdivu i zábavě. Této podivuhodné přehlídce ovšem předcházela celá dopolední pobožnost, která byla zaměřena na dům, domov, domácnost. Celá pobožnost vlastně byla slovíčkem pro děti, protože ty zůstaly v sále a zúčastnily se celého shromáždění. Mluvílo se o dobrých základech o všech možných místnostech a jejich funkcích, kdy děti nám tak nenápadně

odhalovaly, jak to u nich doma funguje

A pak se již mnozí vydali dolů, a po přestřížení pásky si prohlíželi malebné legové městečko. Malí i velcí neváhali a zvědavě nakukovali do všech koutů. Mohutné dílo bylo dokonáno.

Nakonec se stavitelé ovšem změnili v demoliční četku a stavební díly Lega putovaly

na další místo, kde „muži moudří“ pokračovali další kapitolou této velké celocírkevní akce.

Co zbývá dodat? A co bude příště?

Sepsali: Lenka Broklová (den první), Alík Zachariášová (den druhý), Inka Kulísková (den třetí), David Fajfr (den čtvrtý).

Povídání legové aneb Nad postaveným Legoměstečkem

Po nedělních dopoledních dětských bohoslužbách schází většina návštěvníků, aby v suterénních prostorách zhlédla Legoměstečko v celé jeho nádheře. A nejvíce jsou nadšeny děti. Ukazují rodičům, co samy postavily, hrají si s legovými autíčky. Ale ani dorostenci a mládežníci nezůstávají pozadu...

Lada Vyoraláková, 6 let

Ty jsi taky něco stavěla?

Jeden domeček. S červenou střechou. Asi nějak takhle velkéj. *(Ukazuje asi dvaceticentimetrový domeček a přivádí mě k němu.)*

Ten se ti ale povedl. A to jsi stavěla podle návodu?

Ne, jak jsem chtěla.

A pomáhal ti někdo?

Jeden pán s Kubou a ještě Věruška. Kuba je její bratr. Stavěly jsme to s Věruškou. A střechu mi pomáhal Kuba a ten pán.

A kolikrát jsi tady byla?

Jednou.

A brácha taky?

Můj brácha tady byl předevírem a včera.

Jonáš Baný, 5 let

Stavěl jsi taky z Lega?

Ano.

A co jsi stavěl?

Letadlo.

Kolikrát jsi tady byl?

Jen jednou. Teďka podruhé.

Měl jsi s sebou nějakého kamaráda?

Jo, Kubu Kalu.

Odkud ho znáš?

Ze školky Mišové. Miša chodil s Kubou Kalou.

A stavěl jsi s ním?

Ne, sám.

Která stavba se ti nejvíc líbí?

Ten kostelíček.

S čím sis dnes nejvíc hrál?

Ani nevím, s čím jsem si hrál.

A nevzpomeň si?

S autama, s fotbalem, hokejem a s tím basketbalovým... Tady s tím mlýnem.

Ptala se Lenka Broklová.

Sbírka Legokostiček. Staršovstvo sboru vyhláší na základě podnětu Rady CB sbírku Legokostiček, kterými by se doplnila a rozšířila sada Lega, kterou CB dostala darem od německé sesterské církve FEG. Kostičky budou do konce roku vybírat manželé Kulískovi. Případné další informace podá bratr Luboš Rous.

Milé sestry a milí bratři,

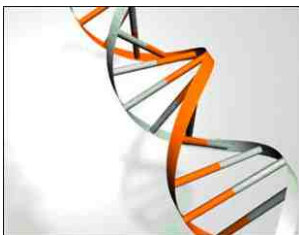
v neděli, při které vrcholil Legoprojekt, jsem se po téměř pětidesetiletém přestávce účastnila našeho nedělního shromáždění. Bylo milé být zase mezi Vámi. Upřímně musím ale říci, že jsem za celých těch pět měsíců ani jednou nepocítila, že bych s Vámi ztratila kontakt. A to je to, za co Vám chci moc poděkovat. Každonedělní internetové přenosy našich shromáždění, každonedělní vyřizování Vašich pozdravů mými kluky, e-maily, esemesky, zaslané fotky, květiny, výpěstky některých zahrádek a milé návštěvy, to vše dohromady vytváří velmi „laskavou náruč“, kterou pro své uzdravování vnímám stejně důležité jako odbornou lékařskou péči.

Děkuji Vám za to, že na nás všechny myslíte a modlíte se za nás. Nemůžu říci, že procházím chemoterapií bez problémů, ale můžu říci, že díky Boží milosti a Vaší podpoře neprožívám samotu a beznaděj.

Děkuji Pánu Bohu za náš sbor a Vám za citlivost, s jakou nás podporujete.

Hodně sil a radost z Vašich blízkých Vám přeje

Danda Asszonyi

Mailem z Kyjova aneb

Dopoledne sborového dne společně s Kyjovskými

Na co z vaší návštěvy našeho sborového dne se můžeme těšit?

Když jsem s bratrem kazatelem Asszonyi domlouval společné dopolední shromáždění na Kounicově, požádal mě, abych měl kázání. S tím počítám, téma zvolené zatím nemám. Nevím o tom, že by někdo další z našeho sboru něco dalšího chystal, a tak asi zůstane pouze u mé služby.

Kolik se vás z Kyjova chystá?

Chceme přijet v co největším počtu (max. cca 40 lidí), rušíme nedělní shromáždění v Kyjově a chystáme se do Brna. Přesné číslo zatím říct nemohu, neboť lidé se stále píší do seznamu. Počítám, že na začátku nového měsíce by číslo mohlo být už směrodatné. Je možné, že někteří starší členové nepřijedou a navštíví bohoslužbu jiné církve v Kyjově.

S pozdravem

Mirko Tichý, kazatel CB Kyjov, 23. října 2010

810+1200=2010

Nadpis článku není nějakou matematickou hádankou, ale vyjádřením jubilea založení města Cieszyna v roce 810. V letošním roce se jak v české, tak polské části konaly oslavy, jejichž součástí byla i bohoslužba, při níž vedl mši jeden z polských biskupů a koncebroval ji biskup opavsko-ostrovské diecéze Římskokatolické církve František Václav Lobkowitz. Bohoslužby se zúčastnily tisíce hostů z Polska i zahraničí.

Založení Cieszyna nám připomíná pověst o cestování tří bratří – knížat Leszka, Bolka a Cieszka. Jejich otec měl vidění, z kterého pochopil, že existuje neznámá země, kterou by bylo třeba prozkoumat. Synové cestovali odděleně, setkali se až u studny, a protože se radovali, pojmenovali budoucí město Cieszyn (*cieszyc się znamená polsky radovat se*).

Letos navíc probíhaly oslavy i v Českém Těšíně, který byl založen roku 1920 na základě poválečných smluv o rozdělení Těšínska mezi Československo a Polsko.

Stanislaw Heczko

ADVENT 2010 V TEN DEN SE ROZEZNÍ

<p>1. V ten den se rozezní celá zem tou písní
Kristus Král spasí nás, Bůh nám Syna
dává, jemu budiž sláva!
Ideo, ideo, ideo gloria in excelsis Deo!</p> <p>2. A svůj zmar promění v radostné spasení
V Betlémě zrozený do ubohé stáje.
Lidská bída zlá je
Ideo, ideo, ideo gloria in excelsis Deo!</p> | <p>3. Hvězdy zář nad stáji, mudrci spěchají
Přijdou a klekají, nesou mu své dary.
Radostně jej chválí
Ideo, ideo, ideo gloria in excelsis Deo!</p> <p>4. V ten den se rozezní nebe, zem tou
písní
Andělé zpívají o Kristově spáse, pokoji a
lásce
Ideo, ideo, ideo gloria in excelsis Deo!</p> |
|--|--|

Z anglického originálu přebásnil Tomáš Veselý,

PROGRAMY DALŠÍCH SETKÁNÍ

Mládež / úterý 19.15

- 2. 11.: Biblický program – malý prorok Abakuk (Katka Dadáková)
- 9. 11.: Speciální listopadová mládež
- 16. 11.: Etika (Jan Asszonyi)
- 23. 11.: H.O.S.T. (Petr Raus – Cesta za povoláním)
- 30. 11.: Biblický program (Sveen)

PERIKOPY

- Mt 18,23–35
- Mt 22,15–22
- Mt 9,18–26
- Mt 25,1–13
- Mt 21,1–9

Veteráni / pondělí 18.30

- 1. 11.: Hyde Park o komunikaci (Pepa Vávra)
- 8. 11.: Film Čas (Katka a Pepa Vávrovi)
- 15. 11.: Manželství a rozvody (Petr Raus)
- 22. 11.: Předadventní kontemplace (Katka Vávra)
- 29. 11.: Zjevení (Jakub Škarvan)

Klub maminek / čtvrtek 10.00

- 4. 11.: Biblické přemýšlení o hněvu (David Kubiček, CB Brno-Královopolská)
- 11. 11.: Bazar aneb Já Tobě a Ty mně (oblečení pro děti, dospělé, boty, hračky apod.)
- 18. 11.: Jak zvládat stres? (Markéta Kukaňová, Centrum pro rodinu)
- 25. 11.: Výroba adventních věnců

Případné informace podají
Sisa Červená (776 744 204)
Jana Baná (721 864 985)
Danka Truksová (737 187 017)

Fotbálek

Každé nedělní odpoledne se na hřišti v Ořešíně koná od 15.00 fotbálek. Herní poplatek činí 20 Kč. Informace a přihlášky vždy buď online <http://cb.cz/brno/mladez/>, nebo osobně Šimon Kadlec (774 804 729) a Filip Kořínek.

Večírky / neděle 17.00

- 21. 11.: kaz. David Kubiček – CB Brno-Královopolská (moderuje kaz. Jan Asszonyi)
- 28. 11.: s. Hana Pinknerová (moderuje br. Petr Kvapil)

listopad

VE SBORU CB KOUNICOVA

PRAVIDELNÉ NEDĚLNÍ POBOŽNOSTI

7. 11.:	9.00	kaz. Jan Asszonyi + Večeře Páně
	19.00	kaz. Jan Asszonyi + Večeře Páně
14. 11.:	10.00	Kyjovští
	15.00	sborový den – 130 let – Církev bratrská v proměnách doby
21. 11.:	9.00	kaz. Jan Asszonyi
	17.30	kaz. David Kubiček – CB Brno-Královopolská
28. 11.:	9.00	kaz. Jakub Škarvan – I. adventní neděle
	17.30	s. Hana Pinknerová

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

3. 11.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi – misijní
10. 11.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi – Exodus 17 – Bitva v Refidimu
17. 11.:	19.00	kaz. Jakub Škarvan – Návštěva Jitra
24. 11.:	19.00	br. Petr Raus – Exodus 19 – Na Sinaji před vydáním Zákona

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mladší mládež – pátečníci	každé úterý v 19.15
Starší mládež – veteráni	každé pondělí v 18.30
Modlitební chvíle	v neděli v 8.20 a ve středu v 18.20
Zkoušky pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Jednání staršovstva	ve středu 10. a 24. 11. (celosborové) ve 20.10
Sesterský odbor	ve středu 1. prosince v 17.15
Klub maminek	každý čtvrtek v 10.00

STANICE

BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
7. 11.:	
14. 11.:	
21. 11.:	
28. 11.:	
	kaz. Jakub Škarvan